# A FEHÉR KENDÕ

*Ismeretlen szerzõ*

A vonat lassan közeledett az állomás felé. Mindenki izgatottan vérta, hogy hazaérkezhessen.

Feltûnt nekem egy fiatalember, aki idegesen tekintett ki az ablakon. Miután szóba elegyedtem vele, feltárult elõttem szomorú élettörténete.

Fiatalon szülei ellen lázadva megszökött otthonról. Nem bírta a szülõi ház légkörét. Új barátaival mindent kipróbált, amitõl otthon óvták, intették.
Hamarosan börtönben találta magát, ahol nagyon megbánta addigi életét.
Éppen ma szabadult. Nem volt hová mennie, ezért írt a szüleinek, hogy bocsássanak meg neki, és fogadják vissza a szülõi házba. Azt is megírta, hogy megérti, ha nem tudnak neki megbocsátani. A délutáni vonattal fog érkezni.
Ha szülei készek visszafogadni, kössenek a kert égén lévõ diófára egy fehér kendõt, amit õ a vonatról láthat, különben tovább utazik. Amikor a vonat a kanyarhoz közeledett, a fiún egyre nagyobb feszültség lett úrrá.
Arra kért, hogy nézzem meg, ott van-e a fán a megbocsátást jelentõ kendõ. A kanyarban feltûnt a vén diófa. Felkiáltottam a látványtól. A fa tele volt kendõkkel, sõt lepedõkkel, nehogy a fiú tovább utazzon.

**Forrás: www.keresztenydalok.hu**